

JOHANNES

7:1-31

Jezus gaat in het geheim naar het
Loofhutzenfeest en veroorzaakt
verdeeldheid onder het volk in Jeruzalem

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/johannes/7-1-31

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Achtergrond: waarom de Joden Jezus doden wilden	3 min	4
2	De broers van Jezus dagen Hem uit	3 min	5
3	Wie is werkelijk Jezus' familie? (Markus 3)	3 min	6
4	De broers van Jezus komen later tot geloof	2 min	8
5	Jezus: 'Mijn tijd is nog niet gekomen'	2 min	9
6	Ging Jezus toch naar het feest? Een tekstkwestie	2 min	10
7	Het Loofhuttenfeest: achtergrond en betekenis	4 min	12
8	Verdeeldheid onder het volk: goed of verleider?	3 min	13
9	Valse profeten en schijnwonderen	3 min	15
10	Jezus onderwijst in de tempel over Zijn leer	4 min	16
11	Wie Gods wil doet, herkent Zijn onderwijs	2 min	18
12	Eigen eer zoeken versus de eer van God	4 min	19
13	Mozes' wet en de aanklacht Hem te doden	2 min	21
14	'U bent bezeten': verwarring over het doodsplan	4 min	23

15	Besnijdenis op sabbat: Jezus' verdediging	4 min	25
16	Oordelen naar het uiterlijk: drie voorbeelden	5 min	27
17	Niet oordelen naar het uiterlijk (Mattheüs 7)	2 min	29
18	Rechtvaardig oordelen: Sodom en Kapernaüm	3 min	31
19	Niet naar uiterlijk oordelen: Samuel en David	2 min	32
20	Herkomst van de Messias en Jezus' antwoord	3 min	33
21	Hoeveel bewijs is genoeg voor de Messias?	4 min	35
22	Licht en duisternis: waarom mensen niet geloven	3 min	37
	Om verder te lezen		39

1

Achtergrond: waarom de Joden Jezus doden wilden

Er zitten dus precies 6 maanden tussen deze feesten, in beide richtingen. En omdat Jezus na deze periode zou sterven op het Pascha, komen we nu op een punt dat precies 6 maanden voor Zijn dood ligt en 6 maanden na de spijziging van de vijfduizend. Tijdens die 6 maanden, zo staat er, bleef Hij weg uit Judea, omdat de Joden Hem probeerden te doden. Nu zou 'de Joden' hier de Judeeërs betekenen. Hijzelf was natuurlijk een Jood, en Zijn discipelen ook. Niet alle Joodse mensen probeerden Hem te doden, maar 'de Joden' staat in deze context tegenover de Galileeërs. Jezus en Zijn discipelen waren Galilese Joden, maar de Judeeërs stonden veel sterker onder controle van het Sanhedrin en van de overpriesters en de Farizeeën, die Jezus' vijanden waren en die er niet voor terugdeinsden Hem te doden.

Het feit dat ze Hem wilden doden, werd al vermeld in hoofdstuk 5, blijkbaar de laatste keer dat Hij in Jeruzalem was geweest vóór deze komende gebeurtenis waar we zo over gaan lezen. En we zien in vers 18 van hoofdstuk 5:

Daarom dan probeerden de Joden des te meer Hem te doden, omdat Hij niet alleen het gebod van de sabbat brak, maar ook zei dat God Zijn eigen Vader was, en daarmee Zichzelf aan God gelijkmaakte.

JOHANNES 5:18

Dus de overtreding van de sabbat, en ook wat hun voorkwam als godslastering, had hen vastberaden gemaakt dat Hij moest sterven. Hij had dingen gedaan die de dood verdienden. Sterker nog, in het Oude Testament werd iemand ter dood gebracht voor het breken van de sabbat en voor godslastering. Zij hadden in zekere zin de wet aan hun kant, als de aanklachten maar stand zouden houden.

Natuurlijk kon Jezus alleen echt beschuldigd worden van het breken van de sabbat als Hij niet werkelijk de Heere van de sabbat was, zoals Hij zei dat Hij was. Als Hij de Heere van de sabbat was, dan was Zijn onderhouding van de sabbat in wezen aan Hemzelf overgelaten. En als God werkelijk Zijn Vader was, dan zou de aanklacht van godslastering geen stand houden, want waar ze Hem van beschuldigden was dat Hij zei dat God Zijn Vader was. Welnu, dat is geen godslastering als het waar is. Maar als deze aanklachten waar waren en stand zouden houden, dan waren ze strafbaar met de dood. De Judeeërs vonden Hem bijzonder lastig, want Hij zei nooit vleiende dingen over hen, maar juist heel harde dingen. Daarom zagen ze Hem als een ondermijning van hun machtsbasis en wilden ze Hem doden.

Dus vers 2 van hoofdstuk 7 zegt:

2

De broers van Jezus dagen Hem uit

En het feest van de Joden, het Loofhuttenfeest, was aanstaande. Zijn broers dan zeiden tegen Hem: Vertrek vanhier en ga weg naar Judea, zodat ook Uw discipelen de werken die U doet kunnen zien. Want niemand doet iets in het verborgene, en streeft er tegelijk zelf naar dat men openlijk over hem spreekt. Als U deze dingen doet, maak Uzelf dan openbaar aan de wereld. Want ook Zijn broers geloofden niet in Hem.

JOHANNES 7:2-5

Nu is het niet helemaal duidelijk wat hun gedachtegang was. Zij dachten dat Jezus wél een volksopstand tegen Rome wilde beginnen, zoals de meeste Joden hoopten dat de Messias zou doen. En daarom zeggen ze eigenlijk: nou, je schiet niet erg op. Je hebt geen leger op de been gebracht. Je hebt niet veel gedaan. Dit is een goede gelegenheid. Ga naar Jeruzalem voor het feest. Daar zullen veel pelgrims zijn van over de hele wereld, Joodse mensen. Je kunt daarheen gaan en je werken daar doen en veel populaire steun verzamelen. En dan kun je dat legertje van je opzetten. Dan kun je die oorlog tegen Rome van je voeren. En als dat zo was, dan waren ze Hem blijkbaar aan het bespotten.

Nu is het ook mogelijk dat ze zelfs betwijfelden of Hij wel wonderen deed. Er staat immers:

Als U deze dingen doet, laat U Zich dan niet gewoon zien?

Bedenk nu dat deze broers van Hem in Galilea woonden, en dan met name in Nazareth. Jezus deed wonderen door heel Galilea heen, maar niet in Nazareth, in elk geval niets heel indrukwekkends. Hij was naar Nazareth gegaan. De eerste keer dat Hij daar in de synagoge preekte, zei Hij tegen hen dat ze ongetwijfeld zouden willen dat Hij onder hen wonderen deed, zoals Hij in Kapernaüm en op andere plaatsen had gedaan. Maar Hij zei dat een profeet niet zonder eer is, behalve in zijn eigen land, en hun gebrek aan geloof verhinderde dat Hij daar veel kon doen. Dus hoewel Jezus wonderen deed, hadden Zijn broers er heel waarschijnlijk nooit een gezien, aangezien ze in Nazareth woonden, en dat was nu net een plaats waar Hij ze niet deed. En blijkbaar was Hij daar een tweede keer geweest tijdens Zijn bediening, en toen trad hetzelfde probleem weer op. Hij deed daar niet veel machtige werken, omdat Hij Zich verwonderde over hun gebrek aan geloof.

Zijn broers hadden zelfs geen geloof. Zijn geboorteplaats en Zijn familie leken geen geloof in Hem te hebben. Nou, hoe zit het dan met Maria? Zij zou toch zeker geen gebrek aan geloof mogen hebben. En toch lezen we in Marcus 3 dat zelfs zij weleens twijfelde — misschien niet dat ze geen geloof had, maar op zijn minst dat ze zich afvroeg of Jezus wel echt op het juiste spoor zat. In Marcus hoofdstuk 3, de verzen 20 en 21, staat er:

3

Wie is werkelijk Jezus' familie? (Markus 3)

En zij kwamen thuis; en er kwam opnieuw een menigte bijeen, zodat zij zelfs geen brood konden eten.

MARKUS 3:20

Dat wil zeggen: Jezus en de discipelen waren zo druk bezig met de bediening dat ze niet eens konden stoppen om te eten.

En toen Zijn verwanten dat hoorden, gingen zij eropuit om Hem tegen te houden, want zij zeiden: Hij is buiten Zichzelf.

MARKUS 3:21

Met 'Zijn verwanten' wordt bedoeld: Zijn eigen familie. Hij is geobsedeerd door de missie waarmee Hij bezig is. Hij wil zelfs niet eten. En zo lijkt het erop dat Zijn familieleden zeiden dat Hij niet meer bij Zijn volle verstand was.

Wie? Welke familieleden? Nou, een paar verzen later is Jezus aan het onderwijzen in een huis, een huis vol mensen, en vers 31 zegt:

Nu kwamen dan Zijn broers en Zijn moeder; en terwijl zij buiten stonden, stuurden zij iemand naar Hem toe om Hem te roepen.

MARKUS 3:31

Dit zijn blijkbaar de familieleden die in vers 21 besloten hadden dat ze Hem maar beter moesten gaan ophalen, omdat Hij van Zijn verstand beroofd was. Dus Zijn moeder en broers komen opdagen en roepen Hem. Ze kunnen niet bij Hem komen omdat de menigte om Hem heen staat, dus sturen ze een boodschap naar Hem toe. Er zat een menigte om Hem heen, en ze zeiden tegen Hem:

En de menigte zat om Hem heen; en ze zeiden tegen Hem: Zie, Uw moeder en Uw broers daarbuiten zoeken U.

MARKUS 3:32

Maar Hij antwoordde hun en zei:

En Hij antwoordde hun en zei: Wie is Mijn moeder, of wie zijn Mijn broers?

MARKUS 3:33

En Hij keek in een kring om Zich heen naar hen die om Hem heen zaten en zei:

En terwijl Hij rondom Zich keek naar hen die om Hem heen zaten, zei Hij: Zie, Mijn moeder en Mijn broeders; want wie de wil van God doet, die is Mijn broeder en Mijn zuster en Mijn moeder.

MARKUS 3:34-35

Op dit punt lijkt Hij Zijn familie bijna te verstoten en te zeggen: dit is Mijn nieuwe familie. Dezen, Mijn discipelen, wie de wil van Mijn Vader doet, zij zijn nu Mijn familie. En daarmee wordt geïmpliceerd dat Mijn moeder en Mijn broers die buiten staan de wil van Mijn Vader niet doen. En daarom erken Ik hen niet meer als Mijn familie dan dezen om Mij heen. Nu zouden zij die menen dat Maria niet kon zondigen, dit anders kunnen uitleggen. Zij dacht niet dat Hij van Zijn verstand beroofd was, zeggen zij, maar was gewoon bezorgd om Hem en wilde dat Hij rust kreeg. Zo zondigde ze dus niet echt.

Zijn uitspraak lijkt te impliceren dat de mensen buiten die naar Hem vroegen en die Zijn biologische familie waren, de wil van Zijn Vader niet deden. En Hij zei dat degenen om Hem heen die de wil van Zijn Vader doen, Zijn moeder en Zijn broer en zuster zijn. Met andere woorden, Hij zegt in elk geval dat iedereen die gelooft evenzeer Zijn familie is als Zijn moeder. Hij plaatste Zijn moeder zeker niet boven alle heiligen, of heel dicht bij Zijn eigen niveau. Maar Hij plaatste alle heiligen op haar niveau, wanneer zij het goed doet, wanneer zij de wil van de Vader doet. Wanneer zij dat niet doet, staat ze onder dat niveau, want alleen wie de wil van Zijn Vader doet, erkent Hij als Zijn familie.

4

De broers van Jezus komen later tot geloof

We zien hier dus opnieuw Zijn broers. Er staat rechtstreeks dat zij niet in Hem geloofden. Om je meteen het vervolg hierop te vertellen: later geloofden zij wél in Hem. Op de dag van Pinksteren, in Handelingen 1, vinden we de lijst van de twaalf apostelen en anderen die bij de 120 in de bovenzaal waren. En er staat:

Dezen bleven allen eensgezind volharden in het bidden en smeken, met de vrouwen en Maria, de moeder van Jezus, en met Zijn broers.

HANDELINGEN 1:14

Zij waren na de opstanding gelovigen geworden.

Hoe dan? Wel, in 1 Korinthe 15 vertelt Paulus ons iets wat nergens anders in de Bijbel staat. Toen Jezus uit de dood opstond en aan Petrus en anderen verscheen, gaf Hij ook een speciale verschijning aan Zijn broer Jakobus, Zijn oudste broer. Jakobus kwam, blijkbaar als oudste broer, tot geloof toen hij Hem opgestaan zag, en hij kon de jongere broers ervan overtuigen dat het waar was.

Dus we zien dat de broers van Jezus niet alleen gelovigen werden, maar in sommige opzichten ook leiding gingen geven in de gemeente. Niet de hoogste leiding -- die rol was voor de apostelen -- maar Jakobus, de broer van Jezus, bekleedde min of meer de positie van leider van de gemeente in Jeruzalem, nadat de twaalf verspreid waren geraakt. En hij schreef ook de brief van Jakobus. En Judas, een andere broer van Jezus, schreef de brief van Judas. Dus deze broers die Hem hier bespotten en niet in Hem geloofden, schreven later Schrift. Het is best mooi om zo'n omkeer te zien.

5

Jezus: 'Mijn tijd is nog niet gekomen'

Ze zeiden tegen Hem dat Hij naar beneden moest gaan om Zijn beweging te promoten. Ik herinner me dat er in hoofdstuk 2 staat dat er veel mensen waren die in Hem geloofden, maar Hij vertrouwde Zichzelf niet aan hen toe, omdat Hij wist wat er in de mens was. Hij was zeker niet van plan om Zijn zending toe te vertrouwen aan het toezicht van deze broers die niet in Hem geloofden. En Hij zei tegen hen:

Jezus dan zei tegen hen: Mijn tijd is nog niet aangebroken, maar uw tijd is er altijd.

JOHANNES 7:6

Wat Hij daarmee bedoelt, is: Ik beweeg Mij niet zomaar naar eigen wil. Ik moet gaan wanneer Mijn Vader Mij zegt te gaan. Jullie kunnen doen wat je wilt, omdat jullie je Vader niet volgen. Jullie tijd staat altijd tot je eigen beschikking. Jullie kunnen gaan wanneer je maar wilt. Maar het is voor Mij nu niet de tijd om daarheen te gaan. Dus Ik kan niet gaan omdat jullie het voorstelden, maar jullie kunnen wel gaan.

Hij zei:

De wereld kan u niet haten, maar Mij haat zij, omdat Ik van haar getuig dat haar werken slecht zijn.

JOHANNES 7:7

Zij vertelden Hem namelijk dat Hij Zich aan de wereld moest gaan tonen -- dat is wat zij zeiden, in vers 4:

Want niemand doet iets in het verborgene, en streeft er tegelijk zelf naar dat men openlijk over hem spreekt. Als U deze dingen doet, maak Uzelf dan openbaar aan de wereld.

JOHANNES 7:4

Jullie willen dat de wereld je volgt. Jullie willen een grote aanhang krijgen. Ga jezelf aan de wereld tonen. Hij zegt: de wereld haat Mij. Jullie kunnen gaan wanneer je maar wilt, omdat de wereld jullie niet haat. Jullie vertellen hun niet wat ze niet willen horen. Jullie passen er gewoon precies bij. Sterker nog, jullie zijn deel van de wereld. Maar Ik ben geen deel van de wereld. Ik getuig tegen de wereld en zij haten Mij. Dus Ik ga niet naar de wereld om Mijzelf te tonen en Mijzelf hier voortijdig te laten ombrengen.

6

Ging Jezus toch naar het feest? Een tekstkwestie

Hij zegt:

Gaat u naar dit feest; Ik ga nog niet naar dit feest, want Mijn tijd is nog niet vervuld.

JOHANNES 7:8

Nu hebben de King James en de New King James daar het woord 'yet' staan - 'nog niet'. In veel handschriften staat er echter alleen 'I am not going', 'ik ga niet'. En dat stoort sommige mensen, omdat de meeste moderne vertalingen het zo hebben, in navolging van de andere Griekse handschriften, die Hem eenvoudigweg laten zeggen:

Ik ga niet naar dit feest.

En toch lezen we natuurlijk in vers 10 dat Hij, toen Zijn broers waren opgegaan, ook naar het feest ging - niet openlijk, maar als het ware in het geheim. Dus als je een vertaling leest waarin staat: 'ik ga niet naar dit feest', en er dan staat dat Hij toch opging toen zij weg waren, in het geheim, dan klinkt het alsof Hij tegen hen gelogen heeft. Het lijkt dan alsof Hij zei: 'ga jullie maar vast, ik blijf thuis', en alsof Hij, zodra zij weg waren, om de eerste hoek toch stiekem vandoor sloop. Dan zou Hij hen bedrogen hebben. Maar dat hoeft niet per se zo te zijn. Er is bijna evenveel handschriftelijk bewijs vóór als tegen het opnemen van het woord 'yet', 'nog'. 'I am not yet going up', 'ik ga nog niet op', zou betekenen: niet op dit moment - ga jij maar vast wanneer je wilt, het is nog niet Mijn tijd, Mijn tijd is nog niet vervuld; wanneer die komt, zal Ik gaan, maar nu nog niet. En eigenlijk zou dat ook geïmpliceerd kunnen zijn wanneer het woord 'yet' er niet staat, omdat het werkwoord in de tegenwoordige tijd staat. 'I am not going' betekent dat het nu op dit moment niet gebeurt. Het staat in de tegenwoordige tijd - 'I am not going'. Het staat niet in de toekomstige tijd. Hij zei niet: 'I'm not going to go', 'ik zal niet gaan'. Hij zegt: 'I'm not going', 'ik ga niet' - op dit moment; dat is niet wat er gebeurt. Dus Hij loog eigenlijk niet. Hij zei alleen maar: ga jullie maar vast, Ik ga wanneer het Mijn tijd is, en niet eerder. Dat is alles wat Hij zegt. En we weten niet hoeveel tijd er verstreken is nadat zij vertrokken waren - het verhaal springt door naar het moment waarop Hij toen ging. Maar Hij ging in stilte en toonde Zich niet aan de wereld, zoals zij hadden voorgesteld, maar Hij ging er wel naartoe, in feite naar de plek waar Hij Zich later, ongeveer halverwege het feest, publiekelijk zou tonen.

7

Het Loofhuttenfeest: achtergrond en betekenis

Het feest duurde acht dagen, het Loofhuttenfeest. Het was een feest waarbij de Israëlieten geacht werden een pelgrimstocht naar Jeruzalem te maken, ongeacht waar ze woonden, en daar een week lang te kamperen. Op dit specifieke feest kampeerden ze in de straten. Daarom heette het Loofhuttenfeest, of het Feest van de Hutten - Sukkot. Sukkot betekent in het Hebreeuws hutten of tabernakels. En een tabernakel is natuurlijk een tijdelijke constructie, zoals de tabernakel waarmee de Joden door de woestijn trokken, als verplaatsbare structuur. Maar een tabernakel is in wezen een tent, hoewel ze in veel gevallen geen tenten meenamen naar Jeruzalem - ze maakten hutten van takken en dergelijke. Het was een kampeertocht. Het was voor de kinderen eigenlijk een leuke tijd. De Joodse kinderen hielden van Sukkot, omdat ze dan met hun familie konden gaan kamperen in Jeruzalem.

Dit deden ze om de jaren van rondzwerven te gedenken die hun voorouders hadden doorgebracht tussen Egypte en het beloofde land. De veertig jaar die ze in de woestijn rondzwierven, werden elk jaar herdacht met het Loofhuttenfeest. Het viel dat jaar ook samen met de oogst van de fruitgewassen. De oogst van de graangewassen was eerder, in het late voorjaar en de vroege zomer, maar Sukkot viel aan het einde van de zomer, in het vroege najaar. En dat was de fruitoogst - vooral de druiven, en de vijgen, de belangrijkste producten van Israël. Die rijpten aan het einde van de zomer en werden dan geoogst, zodat Sukkot ook een oogstfeest werd.

Oogstfeesten zijn in de meeste samenlevingen heel grote, feestelijke gebeurtenissen, omdat bijna alle samenlevingen tot in de moderne tijd agrarisch waren. Ze werkten het hele jaar om hun voedselvoorraad voor het komende jaar binnen te halen, en ze zagen het groeien, en totdat het rijp was, wisten ze natuurlijk niet zeker wat er zou gebeuren - ze wisten niet of er sprinkhanen zouden komen, of er droogte zou zijn. Maar aan het einde van het seizoen, wanneer alles rijp is en ze het binnenhalen, kunnen ze opgelucht ademhalen: al ons werk van het afgelopen jaar is niet voor niets geweest, we hebben onze voedselvoorraad voor het komende jaar binnen. En dan zeiden ze gewoon: oké, nu hebben we in feite het werk van het jaar afgerond - laten we wat tijd vrijmaken en feestvieren. Dus dan hielden ze deze feesten.

Dat gold dus ook voor het Pascha. Het was ook een oogstfeest - eigenlijk niet zozeer een oogstfeest daar; bij het Pascha werden de eerstelingen bewogen, de eerstelingen van de gerst. Maar pas met Pinksteren werden de graanoogsten binnengehaald, en dan was het Loofhuttenfeest wanneer de fruitoogsten werden binnengehaald. Het werd om die reden soms ook het Inzamelingsfeest genoemd. Maar het duurde acht dagen, en er waren bepaalde ceremonies verbonden aan het Loofhuttenfeest waar we later op zullen zinspelen, omdat Jezus er op een bepaalde vage manier naar lijkt te verwijzen.

Maar Hij ging wel naar beneden, staat er, nadat Zijn broers vertrokken waren — Hij ging ook naar het feest toe. En dit was blijkbaar de laatste keer dat Hij Galilea zag, waar Hij was opgegroeid. Het was zes maanden voor Zijn dood, maar we hebben geen enkel verslag dat Hij daarna nog naar Galilea is teruggegaan. Hij kwam naar beneden, en in plaats van daarna terug te gaan naar Galilea, ging Hij naar Transjordanië, het gebied dat Josephus Perea noemde — en daarom noemen geleerden het ook wel Perea. Hij verrichtte enige Transjordaanse bediening aan de overkant van de Jordaan, buiten het land, om te voorkomen dat Hij voortijdig gearresteerd zou worden. Dit was zes maanden voor Zijn dood. Dus Hij gaat daarheen en houdt Zich grotendeels schuil, tot het midden van het feest.

8

Verdeeldheid onder het volk: goed of verleider?

Nu krijgen we wat informatie over wat er op straat over Jezus werd gezegd in deze tijd. Jezus was in Jeruzalem erg omstreden geworden, en zelfs de mensen op straat wisten, voor het grootste deel, wie Hij was, en wisten dat Hij omstreden was. Sterker nog, ze wisten dat de leiders van Israël de mensen hadden gezegd niet over Hem te praten, en dus spraken de mensen zachtjes over Hem, binnensmonds. Ze spraken er niet openlijk over — er staat dat ze er bang voor waren. Maar we zien dat er verdeelde meningen over Hem waren. Sterker nog, een van de dingen die dit hoofdstuk als geen ander laat zien, is hoeveel verschillende meningen er waren, en hoe verward de mensen over Hem waren. In vers 43 staat er:

Er ontstond dan verdeeldheid onder de menigte vanwege Hem.

JOHANNES 7:43

En terwijl we het doorlezen, zien we een aantal manieren waarop ze verdeeld waren over de verschillende meningen die ze over Hem hadden.

Ook al waren de mensen niet echt vrij om openlijk over Hem te praten, toch ging alle drukte op straat over Hem. We moeten bedenken dat dit een feest is waarbij ook mensen van buiten de streek naar Jeruzalem kwamen — niet alleen de plaatselijke bevolking, maar ook mensen uit andere landen. Joden van over de hele wereld kwamen op bedevaart naar het Loofhuttenfeest. Dus niet iedereen in de stad wist goed wie deze man was over wie gesproken werd. Je zult merken dat er onder deze mensen verschillende gradaties van kennis en onwetendheid waren, ongetwijfeld overeenkomend met de mate waarin ze plaatselijke bewoners waren of niet.

De plaatselijke bevolking leek te weten dat de overpriesters en de Farizeeën het bericht hadden verspreid dat de mensen niet in Hem moesten geloven. Ze moesten Hem aangeven als ze Hem zagen, want er stond een prijs op Zijn hoofd. Maar er waren mensen die van buiten de streek kwamen die niet eens wisten wie Hij was, omdat ze in andere landen woonden en voor het eerst over Hem hoorden. Dus de Joden zochten Hem op het feest en zeiden:

De Joden dan zochten Hem op het feest en zeiden: Waar is Hij?

JOHANNES 7:11

En er was veel gemompel onder de mensen over Hem. Sommigen zeiden:

En er was veel gemompel over Hem onder de menigten.
Sommigen zeiden: Hij is goed; en anderen zeiden: Nee, maar Hij misleidt de menigte.

JOHANNES 7:12

Dit is de belangrijkste verdeeldheid onder de mensen over Hem: sommigen mochten Hem graag en anderen niet. Sommigen dachten dat Hij goed was — Hij leek zeker een goed man te zijn; Hij trok rond om mensen te genezen, mensen te voeden en doden op te wekken. Dat lijkt goed. Maar anderen zeiden: nee, Hij is een bedrieger. Het is altijd mogelijk dat goede daden door iemand met een bedrieglijk doel worden verricht. We weten dat er in andere religies dan het christendom ook goede daden door mensen

worden gedaan, soms zelfs dingen die af en toe op wonderen lijken. Er kunnen zelfs af en toe wonderen in andere religies gebeuren — ze beweren dat in elk geval zelf. Maar dat betekent niet dat die persoon je niet bedriegt: de duivel zelf kan bedriegen.

9

Valse profeten en schijnwonderen

Mensen zeggen weleens dat als je naar Manila gaat en een van die Filipijnse paragenezers bezoekt, ze met hun hand in je lichaam grijpen en kwaadaardig weefsel verwijderen. Ze halen hun hand eruit, er is geen wondje te zien, maar ze houden een kwaadaardige tumor uit je zij vast. Dat soort dingen gebeurt daar. Het is óf bedrog, zoals de meeste sceptici aannemen, óf het is demonisch. Iemand zou kunnen zeggen: hoe weet je dat het niet God is? Dat is omdat ze occulte praktijken beoefenen. Terwijl God die dingen natuurlijk kan gebruiken, steunt Hij ze niet.

Daarom zou iemand kunnen zeggen: waarom zou de duivel mensen genezen? Is de duivel niet gemeen? Waarom zou de duivel mensen van hun kanker genezen en dat soort dingen? Dat klinkt als het werk van God. Het is inderdaad het rechtmatige werk van God om dat soort dingen te doen, maar de duivel is een bedrieger, en hij zal niet veel volgelingen krijgen als hij alleen maar dingen doet die mensen niet bevallen. Om mensen binnen te halen, kan het doen van daden die er goed uitzien wel eens het noodzakelijke middel blijken te zijn om mensen te misleiden zodat ze zijn beweging gaan volgen.

Dus dachten ze misschien dat Jezus zo was. Mozes had immers gezegd, in Deuteronomium 13, de verzen 1 tot en met 3:

Als in uw midden een profeet opstaat of iemand die dromen heeft, en u een teken of wonder geeft, en dat teken of dat wonder waarvan hij tot u gesproken had, komt en hij zegt: Laten we achter andere goden aan gaan, die u niet kent, en laten we die dienen, luister dan niet naar de woorden van die profeet of naar hem die die dromen heeft! Want de HEERE, uw God, stelt u dan op de proef om te weten of u de HEERE, uw God, liefhebt met heel uw hart en met heel uw ziel.

DEUTERONOMIUM 13:1-3

Zo zei Mozes dat er valse profeten zouden kunnen zijn die zouden komen en ware tekenen zouden geven die daadwerkelijk gebeuren, maar als hun boodschap is:

Laten we andere goden gaan aanbidden dan zijn zij bedriegers, en moet je hen niet volgen.

De Farizeeën en andere religieuze leiders waren geneigd te denken dat Jezus de mensen wegleidde van de zuivere religie van het Jodendom, omdat Hij in hun ogen de sabbat overtrad. Hij leek hen godslastering te plegen. Hij leek hen het gezag van Mozes te ondermijnen. Daarom zouden ze Zijn tekenen en Zijn wonderen kunnen uitleggen als die van een valse profeet, die een teken of een wonder geeft om mensen van God weg te leiden. Dus interpreteerden sommigen Zijn wonderen en Zijn onderwijs als goede dingen, als bewijs dat Hij een goed mens was. Anderen dachten: nee, dit is gewoon bedrog — het is een uitgekiend bedrog.

10

Jezus onderwijst in de tempel over Zijn leer

Maar in vers 13 staat:

Toch sprak niemand openlijk over Hem, uit vrees voor de Joden.

JOHANNES 7:13

In vers 14 lezen we:

Maar toen het feest al half voorbij was, ging Jezus naar de tempel en gaf onderwijs.

JOHANNES 7:14

Dus Hij komt eindelijk uit de schaduw en gaat naar buiten om te onderwijzen in de tempel. Rabbijnen deden dat wel vaker. De buitenste voorhof van de tempel had verschillende delen, kraampjes — die werden standplaatsen genoemd — waar een rabbi kon gaan zitten en discipelen om zich heen kon verzamelen, of gewoon iedereen die nieuwsgierig was, en daar onderwijs kon geven. Dit is waarschijnlijk het soort samenkomst waar Jezus zich bij aansloot toen Hij twaalf jaar oud was en Zijn ouders Hem vonden terwijl Hij met de leraren van de wet in gesprek was over de wet. En Jezus, nu als volwassene, gaat in de tempel zitten. Sterker nog, dat deed Hij elke keer dat Hij in Jeruzalem was, zoals we in het verslag lezen. Hij maakte gebruik van de tempel als plaats om in het openbaar te onderwijzen, en waarschijnlijk ook om wonderen te doen. Dus Hij ging in de tempel zitten en onderwees.

En de Joden verwonderden zich en zeiden:

En de Joden verwonderden zich en zeiden: Hoe kent Hij de Schriften zonder daarin onderwezen te zijn?

JOHANNES 7:15

Nu vragen ze niet hoe het komt dat Hij kan lezen en schrijven. Geletterdheid was niet ongevoelbaar onder de Joden. Sterker nog, bijna alle Joodse jongens hadden ten minste het equivalent van wat wij een opleiding tot en met de zesde, of misschien wel de achtste klas zouden noemen. Alle Joodse jongens gingen naar de synagoge — tenzij er een reden was waarom ze dat niet konden — en werden daar geleerd om te lezen en te schrijven en de Schrift uit het hoofd te leren. Kennis van de Schrift en het vermogen om te lezen en te schrijven is dus niet waar ze zich over verwonderden. Dat was niet zo ongevoelbaar. Waar het over gaat — in het Engels (King James) staat hier het woord 'letters', deze letters nooit geleerd te hebben — is een verwijzing naar de geschriften van Mozes, en natuurlijk ook naar de uitleg daarvan die de rabbijnen gaven.

Gewoonlijk had iemand die in Israël leraar was, onder een andere leraar gezeten. Ze waren discipel geweest van een mentor, of protégé van een leermeester — zoals bijvoorbeeld Saulus van Tarsen, voordat hij een christen werd. Hij was een protégé van Gamaliël, een rabbi. Maar Jezus had nooit onder een rabbi gezeten. Hij verscheen gewoon en had, zoals iedereen erkende, tamelijk diepzinnige dingen te zeggen, en ze verwonderden zich en zeiden: 'Waar heeft Hij dit geleerd? Hoe weet Hij deze dingen?' En Jezus antwoordde hun en zei:

Jezus antwoordde hun en zei: Mijn onderricht is niet van Mij, maar van Hem Die Mij gezonden heeft.

JOHANNES 7:16

Hij zegt dus — in de Engelse vertaling staat hier het woord 'doctrine', en dat betekent gewoon 'leer' of 'onderwijs'. De King James en de New King James gebruiken daar het woord 'doctrine'; een modernere Engelse vertaling gebruikt misschien gewoon het woord 'teaching'. Mijn leer is niet Mijn eigen leer; het is de leer die de Vader door Mij heen geeft. Dat is dus het antwoord op de vraag die ze mopperend stelden: hoe weet Hij hoe Hij dit moet doen? Wel, eerlijk gezegd weet Ik het niet — Mijn Vader weet het. Ik onderwijs wat Mijn Vader Mij vertelt, wat Mijn Vader Mij openbaart. Het is niet wat een rabbi Mij geleerd heeft. Het is wat God Mij geleerd heeft. Hij is door God onderwezen. En Hij geeft hier natuurlijk aan dat Zijn onderwijs betrouwbaar is, als Gods eigen woorden.

11

Wie Gods wil doet, herkent Zijn onderwijs

En natuurlijk, als iemand daaraan twijfelde, zegt Hij in vers 17:

Als iemand de wil heeft om Zijn wil te doen, zal hij van dit onderricht weten of het uit God is, of dat Ik vanuit Mijzelf spreek.

JOHANNES 7:17

Hij beweerde dat Zijn onderwijs niet van een mens kwam, maar van God. Hij zegt: je mag daaraan twijfelen, maar je kunt het weten — en je zult het weten, als je een van die weinigen bent die de wil van God willen doen. Dan zal Hij het je laten weten. Je zult onderscheiden dat mijn onderwijs van God is. Dat onderscheidingsvermogen ten aanzien van de woorden van God komt dus niet zozeer voort uit theologische scholing of uit geleerdheid. Het komt voort uit een hart dat gehoorzaam is aan God, en daarvan waren er in die tijd in Israël niet zoveel. Er was een overblijfsel, en dat overblijfsel hoorde en begreep Hem, en wist dat Hij vanuit God sprak.

Later, in hoofdstuk 10, maakt Hij hetzelfde punt, alleen in andere bewoordingen: Hij zegt dat Zijn schapen Zijn stem horen, Hem kennen en Hem herkennen. Hij zegt dat de schapen geen huurling volgen; ze volgen de ware Herder. Dat werkt Hij verder uit in het begin van Johannes 10, over hoe Hij de Herder is. En de mensen die Hem volgen, zijn als Zijn schapen, omdat ze Zijn stem herkennen. Het zijn werkelijk Gods schapen, en God heeft hen aan Christus gegeven. Hij zegt dus dat er mensen zijn die in hun hart gehoorzaam zijn aan God, en die herkennen dat wat ik spreek van God is. De rest van jullie — ik verwacht niet eens dat jullie zullen weten dat mijn onderwijs van God is, omdat jullie Zijn wil niet willen doen.

12

Eigen eer zoeken versus de eer van God

Wie vanuit zichzelf spreekt, zoekt zijn eigen eer, maar Wie de eer zoekt van Hem Die Hem gezonden heeft, Die is waarachtig en geen ongerechtigheid is in Hem.

JOHANNES 7:18

Dit is nu een algemene uitspraak, maar natuurlijk heeft Hij het over Zichzelf. Maar in het algemeen is het waar: iemand die op eigen gezag spreekt — en trouwens, niet veel rabbijnen deden dat — zou zijn eigen eer zoeken. Hij probeert zichzelf te verheffen. Zie je, de rabbijnen spraken over het algemeen niet op eigen gezag — ze beweerden dat zelfs niet. Originaliteit van onderwijs was geen waarde die de rabbijnen erg hoogachtten.

Je zou misschien denken — wanneer je Bijbelleraren hoort die altijd een nieuw invalshoekje willen hebben, een nieuw inzicht dat nog niemand ooit gehoord heeft — dat een leraar iets origineels zou willen hebben, zodat iedereen zou kunnen zeggen: 'Heb je dat zelf bedacht? Wow, jij bent een goede denker. Jij bent echt origineel.' Welnu, originaliteit werd onder de rabbijnen niet hooggeacht. Ze wilden altijd oudere rabbijnen kunnen aanhalen om alles wat ze zeiden te onderbouwen. Sterker nog, van sommige beroemde rabbijnen werd overgeleverd dat ze zeiden: 'Ik heb nooit één woord gezegd dat niet eerder door andere rabbijnen gezegd is.' Dat was hun trots — dat ze niet afweken van de overlevering van hen die vóór hen kwamen. Ze zouden nooit op eigen gezag spreken en gewoon zeggen: 'Zo is het.' Ze zeiden: 'Rabbi die-en-die heeft gezegd dat deze wet zo begrepen moet worden, hoewel Rabbi die-en-die B daar een andere opvatting over heeft — dit is wat hij zegt.' Ze gaven de meningen van rabbijnen weer, maar ze gaven nooit hun eigen mening.

Daarom lees je vaak, vooral in de synoptische evangeliën, dat wanneer Jezus onderwees, de mensen zich verbaasden, want:

Hij sprak als iemand met gezag, en niet zoals de schriftgeleerden.

De schriftgeleerden spraken niet alsof ze enig gezag hadden. Een man die dat wel deed, zou ongewoon brutaal zijn. Hij zou zijn eigen eer zoeken. Hij zou zichzelf verheffen boven de rabbijnen vóór hem. En Jezus zei dat iedereen die op eigen gezag spreekt, zijn eigen verhoging zoekt. Hij zoekt zijn eigen eer, en dat wordt niet beschouwd als iets goeds of nederigs om te doen.

En Jezus zegt dus eigenlijk: ook ik spreek niet op eigen gezag. Je zou misschien denken van wel, omdat ik geen enkele rabbi aanhaal. Ik zal je vertellen wie ik aanhaal: ik haal God aan. Het onderwijs dat ik geef, is niet van mijzelf. Het berust niet op mijn eigen gezag. Ik verzin dit niet. Ik ben helemaal niet echt origineel. Ik geef je alleen het onderwijs dat mijn Vader mij gegeven heeft. Ik zoek niet mijn eigen eer en spreek niet uit mijzelf. Hij zegt:

Wie de eer zoekt van degene die hem gestuurd heeft, die is waarachtig, en er is geen onrecht in hem.

Dat wil zeggen: niemand kan werkelijk iets aanmerken op iemand die alleen maar herhaalt wat hem is opgedragen te zeggen door iemand aan wie hij ondergeschikt is. Denk aan een boodschapper die enkel de boodschap van zijn meester brengt, of aan een zoon die namens zijn vader een boodschap brengt, in opdracht van iemand die gezag over hem heeft. Bevalt jou die boodschap niet, dan geef je eigenlijk niet hem de schuld. Er is niets mis met hem. Er is geen ongerechtigheid in hem. Bevalt zijn boodschap je niet, geef dan de schuld aan wie hem gestuurd heeft. En zo zegt Hij dus: bekritiseer mij niet om wat ik zeg. Wat ik zeg, is wat mijn Vader zegt.

Nu kunnen natuurlijk veel mensen zeggen dat ze namens God spreken, terwijl dat niet zo is. Daarom zei Hij dat je bereid moet zijn te doen wat God wil; dan zal God je laten weten of het waar is. Hij zei als het ware: wat Ik zeg, is wat God zegt, en niet iets van Mijzelf.

13

Mozes' wet en de aanklacht Hem te doden

Heeft Mozes u niet de wet gegeven? En niemand van u doet de wet. Waarom probeert u Mij te doden?

JOHANNES 7:19

Waarom zegt Hij dit hier eigenlijk? Het kan zijn dat Hij aanknoopt bij waar Hij gebleven was met Zijn terechtwijzingen aan hun adres, aan het einde van hoofdstuk 5, de vorige keer dat Hij in Jeruzalem was. Je herinnert je misschien nog hoe Zijn gesprek met hen in hoofdstuk 5 eindigde. Hij zegt daar in vers 44:

Hoe kunt u geloven, u die eer van elkaar aanneemt en de eer van de enige God niet zoekt?

JOHANNES 5:44

— of, zoals het hier vertaald is: 'van de enige God'.

Denk niet dat Ik u zal aanklagen bij de Vader; die u aanklaagt, is Mozes, op wie u uw hoop gevestigd hebt. Want als u Mozes geloofde, zou u Mij geloven; want hij heeft over Mij geschreven. Maar als u zijn Schriften niet gelooft, hoe zult u Mijn woorden geloven?

JOHANNES 5:45-47

Hij zegt dus dat Mozes jullie zal oordelen. Mozes zal jullie aanklagen op de oordeelsdag, omdat hij tot jullie gesproken heeft en jullie niet naar hem luisteren. En dat thema pakt Hij weer op in hoofdstuk 7, vers 19.

Jullie doen niet wat Mozes gezegd heeft. Jullie noemen jezelf discipelen van Mozes, maar jullie volgen niet wat hij gezegd heeft. Dat staat in schril contrast met Jezus, want Jezus brengt gewoon de boodschap van God door, en Hij is gehoorzaam aan Degene die Hem gezonden heeft. Aan deze mensen zijn door Mozes bevelen gegeven, en ze zijn niet gehoorzaam. Deze mensen zeggen dat ze de leer van Mozes volgen, maar ze luisteren niet naar Mozes. Ze horen niet wat Mozes gezegd heeft. Ze gehoorzamen Mozes niet.

En Hij zegt: waarom proberen jullie Mij te doden? Nu wordt dit blijkbaar niet zomaar geuit als een vertwijfelde, gefrustreerde kreet. Hij wijst erop: jullie gehoorzamen Mozes niet. Kijk maar: jullie proberen Mij te doden. Zei Mozes niet:

U zult niet doodslaan.

EXODUS 20:13

Waarom proberen jullie Mij te doden? Heb Ik een misdaad begaan? Mozes zei: dood niet. Jullie houden je niet aan wat de wet van Mozes zegt dat jullie moeten doen. Hij heeft jullie de wet gegeven, maar jullie gehoorzamen hem niet. Jullie proberen Mij te doden. Dat is een overtreding van de wet.

14

'U bent bezeten': verwarring over het doodspan

Nu staat er in vers 20 dat de mensen antwoordden en zeiden:

De menigte antwoordde en zei: U bent door een demon bezeten; wie probeert U te doden?

JOHANNES 7:20

Nu is ons al eerder verteld dat de Joden inderdaad probeerden Hem te doden. De mensen die dit bezwaar opwierpen, waren óf mensen uit andere landen die net voor het feest op bezoek waren en niets van de geschiedenis afwisten — ze hadden er niets over gehoord. En ze dachten: ik zie niemand die probeert jou te doden. Hier sta je gewoon in het openbaar. Ik zie hier geen mensen die proberen jou te doden. Waar heb je het over? Ben je soms bezeten door een demon? Let erop dat de Joden bekend waren met bezetenheid door demonen. Ze hadden bezetenheid door demonen gezien. We weten dat omdat, waar Jezus ook kwam, mensen die door demonen bezeten waren bij Hem gebracht werden, en men vroeg Hem om ze uit te drijven. Ik denk dat zij meer wisten over bezetenheid door demonen dan wij, omdat wij het niet herkennen wanneer we het zien. Maar let op: ze hielden Hem voor iemand die door een demon bezeten was. Op grond van welk symptoom? Ze dachten dat Hij paranoïde was. Denk je dat iedereen je probeert te doden? Ik zie niemand die jou probeert te doden. Wat bedoel je? Je bent paranoïde. Er is hier geen gevaar.

Goddelozen vluchten terwijl er geen vervolger is, maar een rechtvaardige is moedig als een jonge leeuw.

SPREUKEN 28:1

Je moet wel gek zijn. Je moet wel bezeten zijn door een demon.

Bezeten zijn door een demon komt bijna op hetzelfde neer als zeggen dat je gek bent, want in die tijd werd gek-zijn gezien als demonisch. Als je gek was, kwam dat doordat je gedemoniseerd was. En paranoïde zijn was een vorm van gek-zijn. Ze zeggen dus: je

bent paranoïde. Niemand probeert jou te doden.

Nu, nogmaals, de mensen die dit zeiden, waren wellicht mensen die echt niet wisten dat er een complot tegen Zijn leven was. Maar sommige mensen wisten het wel. Je ziet dat bijvoorbeeld in vers 25: sommigen uit Jeruzalem zeiden:

Sommigen dan van de inwoners van Jeruzalem zeiden: Is Hij het niet Die zij proberen te doden?

JOHANNES 7:25

Maar dat waren de mensen uit Jeruzalem. Zij waren insiders. Zij kenden de geruchten op straat. Waarschijnlijk waren degenen die zeiden: 'Wie probeert jou te doden?' mensen die niet uit Jeruzalem kwamen. Zij wisten niet wat er plaatselijk speelde. Ze waren er alleen maar voor het feest, en ze zien deze man in het openbaar spreken in de tempel, en niemand probeert Hem te doden. En ze zeggen: waarom zegt Hij dat mensen Hem proberen te doden?

Het is natuurlijk ook mogelijk dat de mensen die zeiden 'je hebt een demon, wie probeert jou te doden' juist mensen waren die het heel goed wisten, en die er misschien zelfs bij betrokken waren. Het kunnen de mensen geweest zijn die probeerden Hem te doden, zoals Hij zei. Maar ze probeerden het te verdoezelen. Ze vonden het niet prettig om zomaar in het openbaar beschuldigd te worden. Dus doen ze alsof het niet waar is. Ik vermoed dat het mensen waren die niet uit Jeruzalem kwamen en het dus echt niet wisten. Dat vermoed ik omdat in vers 25 gezegd wordt dat de mensen uit Jeruzalem zeiden dat dit degene is die zij proberen te doden, en omdat er in vers 20 niet verteld wordt waar de mensen vandaan komen tot wie Hij spreekt.

Maar dit is een van de vele dingen die we in dit hoofdstuk tegenkomen, waarin de mensen verdeeld zijn. Sommigen zeggen dat ze proberen deze man te doden. Anderen zeggen dat niemand probeert deze man te doden. We zullen nog meer voorbeelden zien terwijl we het hoofdstuk doorlezen — mensen die er verschillende meningen op na houden. We zagen het al in vers 12. Sommigen zeiden dat Hij goed was. Anderen zeiden van niet, dat Hij het volk misleidde. Dit is de verdeeldheid die er over Hem ontstond.

15

Besnijdenis op sabbat: Jezus' verdediging

Vers 21:

Jezus antwoordde en zei tegen hen: Eén werk heb Ik gedaan en u verwondert u allen.

JOHANNES 7:21

Hij verwijst hier terug naar hoofdstuk 5, waar Hij de man genas die bij het bad van Bethesda was.

Welnu, Mozes heeft u de besnijdenis gegeven — niet dat zij van Mozes komt, maar van de vaderen — en u besnijdt iemand op de sabbat. Als een mens de besnijdenis ontvangt op de sabbat, juist om de wet van Mozes niet te breken, bent u dan verbitterd tegen Mij, omdat Ik een heel mens gezond gemaakt heb op de sabbat? Oordeel niet naar wat voor ogen is, maar vel een rechtvaardig oordeel.

JOHANNES 7:22-24

Wat Hij hier duidelijk maakt, is dat zelfs onder de rabbijnen erkend werd dat sommige dingen belangrijker zijn dan het houden van de sabbat. Een van die dingen was de besnijdenis. Dit was een erkende rangorde van verplichtingen die de rabbijnen hadden vastgesteld. In de Misjna bijvoorbeeld, in het traktaat Sjabbat, staat dat men op de sabbat alles mag doen wat nodig is voor de besnijdenis. Dat staat in het traktaat over wat wel en niet gedaan mag worden op de sabbat in de Misjna, wat natuurlijk de rabbijnse wetten zijn.

De reden hiervoor was dat de wet bepaalde dat een baby besneden moest worden — een jongetje — op de achtste dag na zijn geboorte. Omdat er elke dag van de week baby's geboren worden, zal er een bepaald aantal baby's zijn bij wie die achtste dag op de sabbat valt, dat is op zaterdag. De vraag is dan: de rabbijn zou normaal gesproken de besnijdenis uitvoeren, maar het is sabbat. Hij hoort zijn gewone werk niet te doen. Hij

heeft de hele week besnijdenissen verricht. Moet hij daar dan mee stoppen op de sabbat? Wat krijgt voorrang — het houden van de sabbat, of het verrichten van de besnijdenis op de achtste dag? Konden ze niet wachten tot de volgende dag om de besnijdenis uit te voeren? Welnu, de rabbijnen waren het erover eens dat de sabbat niet zo belangrijk is als de besnijdenis. De besnijdenis is essentieel op de achtste dag. Daarom hadden ze gezegd dat men op de sabbat alles mag doen wat nodig is voor de besnijdenis. Rabbi Jose, die ook wordt aangehaald in de Misjna, zei: groot is de besnijdenis, die zelfs de strengheid van de sabbat opzij zet.

Jezus stelt hier dus simpelweg vast wat de rabbijnen onderling overeengekomen waren. Hij zegt: jullie besnijden mensen op de sabbat. Nu zei Hij: Mozes gaf jullie daarom de besnijdenis — en dan tussen haakjes: niet dat die van Mozes was, maar van de vaders. Wat Hij daarmee bedoelt is dat Mozes de besnijdenis als vereiste in de wet had opgenomen, maar dat die al bij Israël aanwezig was vóór de wet er was. Ze was oorspronkelijk aan Israël gegeven via Abraham. God gebod Abraham om zichzelf te besnijden, en alle mannen van zijn familie en huishouden, en dat ook al zijn nakomelingen besneden moesten worden. Dat stond in Genesis 17. Jezus zei dus dat het eigenlijk niet Mozes was die jullie de besnijdenis gaf — de vaders, lang vóór hem, deden dat al. Maar het was niettemin zo dat Mozes het wél als wet gaf.

En Hij zegt daarom: jullie zullen een man besnijden om Mozes te gehoorzamen, ook al moeten jullie daarvoor de sabbat breken. Maar, zegt Hij, jullie zien toch zelf in dat sommige dingen voorrang hebben boven het houden van de sabbat. Elders, in Mattheüs 12, wees Hij hen erop dat de priesters die op de sabbat offers brengen, hetzelfde doen. Hun werk stopt niet op de sabbatdag. Ze houden niet op met werken op de sabbat. Ze brengen hun offers op de sabbat net als op andere dagen. Er waren dus dingen die belangrijker waren dan het houden van de sabbat. En Hij zegt: jullie staan een priester toe om een baby te besnijden op de sabbat, maar jullie staan Mij niet toe om een mens volkomen gezond te maken op de sabbat? Hij heeft het over de man die Hij bij het bad genas, waarvoor Hij zware kritiek had gekregen, en waarvoor ze Hem zelfs hadden willen doden. En Hij zegt:

Oordeel niet naar het uiterlijk, maar oordeel met een rechtvaardig oordeel.

16

Oordelen naar het uiterlijk: drie voorbeelden

Die uitspraak, oordeel niet naar het uiterlijk, is sowieso een goede regel. Maar ik heb me vaak afgevraagd: waar verwijst Hij hier in deze context precies naar? Ze waren duidelijk over Hem aan het oordelen, of in ieder geval oordeelden ze ongunstig over goed en fout gedrag ten aanzien van Hem, en ze deden dat op grond van uiterlijkheden. Hoe dan? Nou, er zijn in dit hoofdstuk minstens drie manieren — twee daarvan zijn we al tegengekomen, één komt later in het hoofdstuk nog aan de orde — waarop ze zich schuldig maakten aan het oordelen naar het uiterlijk. Dat wil zeggen: verkeerd oordelen doordat ze uiterlijkheden lieten meewegen in plaats van de diepere kwesties van gerechtigheid.

Een daarvan was dat ze Hem beoordeeld hadden als een ongeschoolde man, en Hem daarom minder achtten. Dat was natuurlijk terug te vinden in vers 15:

En de Joden verwonderden zich en zeiden: Hoe kent Hij de Schriften zonder daarin onderwezen te zijn?

JOHANNES 7:15

Hij was een ongeletterde boer, en ze oordeelden dat Hij eigenlijk niet gekwalificeerd kon zijn om te onderwijzen zoals een rabbi. Sterker nog, de leiders, de Farizeeën en de overpriesters, zeggen verderop in dit hoofdstuk, in vers 49:

Maar deze menigte, die de wet niet kent, is vervloekt.

JOHANNES 7:49

De wetgeleerden dachten dat iedereen die niet zoals zij een speciale opleiding had gehad, vervloekt was, omdat ze niet alle rabbijnse wet kenden en daardoor voortdurend en onbedoeld die wet overtraden, en dus voortdurend onder de vloek leefden. Sterker nog, zelfs Hillel, de grote rabbi van de generatie voor Jezus, had gezegd dat er geen vrome gewone mensen bestaan, omdat een gewoon mens iemand was die, in tegenstelling tot de Farizeeën, niet had gestudeerd om alle regels te kennen. En daarom overtraden gewone mensen voortdurend regels die de Farizeeën wel hielden. Dus geloofden ze dat iedereen die niet speciaal was opgeleid, in zonde leefde

en niet gekwalificeerd was om namens God te spreken. En toch werd Jezus erkend als een ongeschoolde man. Later, in het boek Handelingen, moesten Johannes en Petrus voor het Sanhedrin verschijnen, en er staat dat men merkte dat

Toen zij nu de vrijmoedigheid van Petrus en Johannes zagen en merkten dat zij ongeleerde en eenvoudige mensen waren, verwonderden zij zich en herkenden zij hen als mensen die met Jezus samen geweest waren.

HANDELINGEN 4:13

Jezus en Zijn discipelen hadden dus allemaal nagelaten om rabbijnse training te krijgen — hoewel de discipelen natuurlijk wel waren opgeleid door Jezus, de beste leraar van allemaal. Maar een manier waarop ze naar uiterlijke schijn oordeelden, was door te oordelen op basis van de uiterlijke omstandigheid of iemand wel of niet opgeleid was. En ze misten daarbij het punt dat Hij vanuit God kon spreken, ook al was Hij geen opgeleid man. God kan ook spreken door de ongeschoolden.

Ze oordeelden ook dat Jezus een slechte man was, omdat ze dachten dat Hij een sabbatschender was. Dat is het hoofdthema waar Jezus het in de directe context zelfs over heeft. Maar Hij zegt dat ze oordelen op grond van oppervlakkige overwegingen — gewoon oppervlakkige regels die nergens logisch op gebaseerd zijn. En ze bekijken het niet vanuit het gezichtspunt van wat gerechtigheid zou vereisen. Ze vellen geen rechtvaardig oordeel. Ze oordelen alleen op grond van oppervlakkige regels en geboden die de rabbi's hebben gegeven: doe dit niet, of doe dit wel, op de sabbat. Ze kijken niet naar de kwestie zelf. Ze kijken niet naar het concrete geval waarin deze man, zoals ze zeggen, de sabbat heeft overtreden, maar wel iemand heeft genezen. Is dat niet veeleer iets waar we blij mee zouden moeten zijn? Is dat niet een rechtvaardige daad? Ze oordeelden dus niet volgens gerechtigheid of een rechtvaardig oordeel, maar naar uiterlijke schijn.

Ze oordeelden ook dat Hij een Galileeër was, en verwierpen op die grond Zijn aanspraken. Dat zien we bijvoorbeeld in vers 41:

Anderen zeiden: Híj is de Christus. En weer anderen zeiden: De Christus komt toch niet uit Galilea?

JOHANNES 7:41

En zelfs de Farizeeën zeiden, in vers 52:

Zij antwoordden en zeiden tegen hem: Bent u soms ook uit Galilea? Onderzoek en zie dat in Galilea geen profeet is opgestaan.

JOHANNES 7:52

En ze beoordeelden Hem verkeerd. Om te beginnen: Hij was namelijk niet uit Galilea. Zij dachten van wel. Wat hen betreft was Hij Jezus van Nazareth, omdat Hij was opgegroeid in Nazareth in Galilea. Zelfs een andere Galileeër had gezegd:

En Nathanaël zei tegen hem: Kan uit Nazareth iets goeds komen? Filippus zei tegen hem: Kom en zie.

JOHANNES 1:47

Maar de Messias moest uit Bethlehem komen, zeiden ze, en ze beseften niet dat Hij dat ook had gedaan. Dus ook daarin beoordeelden ze Hem verkeerd. Ze dachten dat Hij een Galileeër was.

Ze oordelen op grond van uiterlijke zaken, terwijl dat niet is waarop ze zouden moeten oordelen. Let er nu op dat Hij zegt:

17

Niet oordelen naar het uiterlijk (Mattheüs 7)

Oordeel niet naar wat voor ogen is, maar vel een rechtvaardig oordeel.

JOHANNES 7:24

Deze woorden aan het begin van vers 24 zijn dezelfde als de beginwoorden van Mattheüs 7:1:

Oordeel niet, opdat u niet geoordeeld wordt;

MATTHEÛS 7:1

Oordeel niet. Maar in Mattheüs 7:1 zegt Hij:

Oordeel niet, opdat u niet geoordeeld wordt.

En veel mensen vatten dat gewoon op als een absolute uitspraak: christenen zouden helemaal niet mogen oordelen. Maar ze kijken niet naar dit vers, waar Hij zegt:

Oordeel niet naar het uiterlijk, maar oordeel. Oordeel met een rechtvaardig oordeel.

Denk aan het moment dat Jezus in Mattheüs 12 tegen de Farizeeën zei:

Maar als u geweten had wat het betekent: Ik wil barmhartigheid en geen offer, dan zou u de onschuldigen niet veroordeeld hebben.

MATTHEÛS 12:7

Je hebt een oordeel gemaakt, en je hebt verkeerd geoordeeld. Je hebt deze mensen veroordeeld, maar ze waren onschuldig. En weet je waarom? Omdat je alleen dacht aan oppervlakkige rituele zaken, en deze mensen overtraden inderdaad jouw rituelen, maar je dacht niet aan gerechtigheid. Je dacht niet aan waar God om geeft. Hij wil liever barmhartigheid dan offer. En als je dat geweten had, zei Hij, dan zou je deze misrekening, dit verkeerde oordeel dat je hebt geveld, niet hebben gemaakt. Dat is Mattheüs 12:7. We moeten dus wel oordelen, maar we mogen geen oordelen vellen op grond van oppervlakkige overwegingen, van dingen aan de buitenkant. We moeten echt dieper kijken voordat we een oordeel vellen.

Het is geen algeheel verbod om ooit nog te oordelen. Dan zou je een amoreel wezen moeten zijn. Je zou een plant of een dier moeten worden om nooit meer te oordelen. Want morele wezens moeten altijd oordelen over dingen, moeten altijd beslissen dat sommige dingen goed zijn en andere verkeerd, al is het alleen maar om hun eigen gedrag te sturen. Maar zodra iemand zulke oordelen heeft gevormd over wat goed en

verkeerd is, herkent hij goed en verkeerd ook wanneer andere mensen het doen. Daar is niets mis mee. Maar je moet er wel voor zorgen dat wat je goed en verkeerd noemt, ook werkelijk goed en verkeerd is, en geen verkeerde oordelen. Het is ons niet werkelijk verboden om te oordelen, het is ons alleen verboden om op bepaalde manieren te oordelen. En het is ons verboden om oppervlakkige oordelen te vellen, omdat we ons in die gevallen misrekenen.

18

Rechtvaardig oordelen: Sodom en Kapernaüm

Eigenlijk zijn er veel mensen die we zouden veroordelen als we gewoon over straat lopen en iemand zien — een zwerver op straat — dan zijn we geneigd om een kritisch oordeel over die persoon te vellen. En die persoon heeft ongetwijfeld een aantal slechte keuzes gemaakt, anders zou hij daar niet zijn. Maar we weten niet wat tot die slechte keuzes heeft geleid. We weten niet wat de achtergrond van die persoon is. We zouden kunnen ontdekken dat, als we net zoveel konden zien als God kan zien, hij minder schuldig is aan de slechte keuzes die hij gemaakt heeft dan wij aan de slechte keuzes die wij gemaakt hebben — omdat hij meer druk heeft gehad in zijn leven dan wij. Hij heeft minder invloed gehad van godvrezende mensen dan wij. Wij hebben allerlei voordelen gehad die hij misschien niet heeft gehad. Daarom kunnen we eigenlijk niet oordelen.

Bedenk dat Jezus zei:

En u, Kapernaüm, die tot de hemel toe verhoogd bent, u zult tot de hel toe neergestoten worden. Want als in Sodom de krachten waren gebeurd die in u hebben plaatsgevonden, dan zou het tot op de huidige dag gebleven zijn. Maar Ik zeg u dat het voor het land van Sodom verdraaglijker zal zijn op de dag van het oordeel dan voor u.

MATTHEÛS 11:23-24

Nou, waarom? Kapernaüm verkrachtte niet elke mannelijke gast die de stad bezoekt. Waarom zouden zij dan geen milder oordeel krijgen dan Sodom en Gomorra, die zich volledig hadden overgegeven aan onzedelijkheid? Hij zei:

het zal draaglijker zijn voor Sodom en Gomorra op de dag van het oordeel dan voor Kapernaüm. Betekent dat dan dat Sodom en Gomorra een lichter vonnis krijgen? Maar het waren toch slechtere mensen. De samenleving was corrupter. Waarom zouden zij dan milder beoordeeld worden? Wel, zei Jezus, Ik zal je vertellen waarom:

Wee u, Chorazin, wee u, Bethsaïda! Want als in Tyrus en Sidon de krachten gebeurd waren die in u plaatsgevonden hebben, dan zouden zij zich allang in zak en as bekeerd hebben.

MATTHEÛS 11:21

Dat wil zeggen: jullie hebben veel meer licht gehad. Jullie hebben veel meer voordeel gehad. God heeft wonderen onder jullie gedaan en Ik heb onder jullie gepreekt, en jullie hebben het verworpen. Zij hebben die voordelen nooit gehad. Dus jij zou hen strenger beoordelen dan Kapernaüm. Maar God zal Kapernaüm strenger oordelen dan Sodom en Gomorra. En hoe zou dit ook waar kunnen zijn in individuele gevallen? Mensen op wie we neerkijken, omdat ze hun leven hebben verwoest door slechte en dwaze keuzes te maken, terwijl wij dat niet gedaan hebben — wij zijn rechtvaardiger dan zij. Nou, aan de oppervlakte wel. Maar alleen God weet — of misschien zouden wij het ook kunnen weten als we het zouden proberen — of die mensen een goed hart hebben of een slecht hart. Zij zouden weleens een beter hart kunnen hebben dan wij. Zij hebben minder voordelen gehad dan wij. Wij weten het niet. Je moet voorzichtig zijn wanneer je een oordeel velt. Je kunt gedrag beoordelen, maar het is buitengewoon riskant om schuld te proberen te beoordelen, want in schuld zit eigenlijk een schaal. Van gedrag kun je zeggen dat het objectief goed of fout is.

19

Niet naar uiterlijk oordelen: Samuel en David

En niemand twijfelt eraan dat mensen die — laten we zeggen, in onze tijd — homoseksuele handelingen verrichten, iets doen dat objectief verkeerd is. Er is geen manier om daar iets goeds van te maken. Maar ze worstelen misschien met driften die ze al vanaf hun kindertijd hebben, en misschien strijden ze daar harder tegen dan wij strijden tegen de verleidingen die wij hebben. Misschien bezwijken ze gewoon. Wij

bezwijken ook voor verleidingen, misschien lichtere dan die. En wij oordelen over hen op grond van oppervlakkige dingen. En Jezus zegt: nee, je moet oordelen met een rechtvaardig oordeel. Je moet dieper kijken. Je moet kijken zoals God kijkt.

Maar de HEERE zei tegen Samuel: Kijk niet naar zijn uiterlijk en ook niet naar de hoogte van zijn gestalte, want Ik heb hem verworpen. Het is namelijk niet wat de mens ziet, want de mens ziet aan wat voor ogen is, maar de HEERE ziet het hart aan.

1 SAMUEL 16:7

Dat is wat God tegen Samuel zei toen hij op zoek was naar een nieuwe koning voor Israël. Hij ging naar het huis van Isaï, en Eliab, de oudste zoon, kwam naar voren. Hij was knap, lang en sterk. En Samuels eerste indruk was: dit is zeker de juiste man om koning te worden. En God zei: nee, kijk zelfs niet naar zijn lengte of zijn knappe uiterlijk. Hij zegt dat God niet kijkt zoals een mens kijkt. Want:

Want de mens kijkt naar het uiterlijk, maar God kijkt naar het hart.

En Hij was op zoek naar een man naar Zijn eigen hart. David was ook knap en sterk, maar zijn hart was waar het om ging. En zelfs Samuel neigde er aanvankelijk toe te oordelen naar uiterlijk en niet met een rechtvaardig oordeel. Maar God corrigeerde hem.

20

Herkomst van de Messias en Jezus' antwoord

Ik wil hier nog iets meer behandelen. Er is nog een aandachtspunt een paar verzen verderop, dus we zullen nog wat verder lezen.

Toen zeiden sommigen van hen uit Jeruzalem (dit is vers 25):

Sommigen dan van de inwoners van Jeruzalem zeiden: Is Hij het niet Die zij proberen te doden?

JOHANNES 7:25

Let op, dit is weer een punt van verdeeldheid. De Joden hadden verschillende meningen over de Messias en Zijn herkomst. Hier zeggen ze dat wanneer de Messias komt, Hij gewoon uit het niets zal opduiken — niemand zal weten waar Hij vandaan komt. Maar verderop, in vers 42, zegt een andere groep:

Zegt de Schrift niet dat de Christus komt uit het geslacht van David en uit het dorp Bethlehem, waar David was?

JOHANNES 7:42

Sommigen van hen waren dus iets beter onderlegd in de Schrift. In Micha 5 vers 2 staat dat de Messias uit Bethlehem zal komen, en sommige mensen wisten dat. Anderen hadden blijkbaar een rabbijnse traditie dat de Messias gewoon uit het niets zal verschijnen.

Toen ze zeiden:

Maar van Hém weten wij waar Hij vandaan komt; wanneer echter de Christus komt, weet niemand waar Hij vandaan komt.

JOHANNES 7:27

weet ik niet waar ze dan dachten dat Hij vandaan kwam, want meestal hadden ze het mis. Zelfs degenen die wisten dat de Messias uit Bethlehem zou komen, wisten niet dat Hij uit Bethlehem kwam. Ze zeiden: "Hij is een Galileeër. Hij kan de Messias niet zijn. De Messias moet uit Bethlehem komen." Welnu, Hij kwam wél uit Bethlehem — maar dat wisten ze niet. Dus de mensen zeiden: "Wij weten waar Hij vandaan komt." Ze dachten waarschijnlijk dat Hij uit Galilea kwam. Maar het belangrijkste punt van hun bezwaar in vers 27 was hun opvatting dat de Messias zomaar uit het niets zou verschijnen. Die opvatting werd overigens niet door alle Joden gedeeld.

Toen riep Jezus, terwijl Hij in de tempel onderwees:

Jezus dan riep in de tempel, terwijl Hij onderwijs gaf en zei: U kent Mij niet alleen, maar u weet ook waar Ik vandaan kom; en Ik ben niet uit Mijzelf gekomen, maar Hij Die Mij gezonden heeft, is waarachtig, en Hem kent u niet.

JOHANNES 7:28

Nu, sommige vertalingen zetten daar trouwens een vraagteken achter — met andere woorden, Hij zegt het ironisch, zoiets als: 'Jullie zeggen dat je Mij kent en weet waar Ik vandaan kom, is dat zo? Denken jullie dat echt?' Dus ik weet niet of daar een vraagteken hoort te staan of niet, maar in het Grieks staat er geen leesteken, dus het kan een vraag zijn of een bewering. Maar hoe dan ook, Hij zei:

En Ik ben niet uit Mijzelf gekomen, maar Hij Die Mij gestuurd heeft is waarachtig, en Hem kent u niet.

Nu, je kent misschien waar Ik vandaan kom, maar je weet niet wie Mij gezonden heeft. Dat is in elk geval wat Hij zegt — dat je misschien weet, of denkt te weten, waar Ik vandaan kom, maar of je dat nu weet of niet, dat is niet zo belangrijk als wie Mij gezonden heeft, en Hem ontvang je niet. Je kent Hem niet, maar Ik ken Hem, want Ik ben van Hem en Hij heeft Mij gezonden.

Zij probeerden Hem dan te grijpen, maar niemand sloeg de hand aan Hem, want Zijn uur was nog niet gekomen.

JOHANNES 7:30

21

Hoeveel bewijs is genoeg voor de Messias?

En veel van de mensen geloofden in Hem en zeiden:

En velen uit de menigte kwamen tot geloof in Hem en zeiden: Wanneer de Christus komt, zal Hij toch niet meer tekenen doen dan Híj gedaan heeft?

JOHANNES 7:31

Nu zijn er eigenlijk geen teksten in het Oude Testament die specifiek zeggen dat de Messias tekenen en wonderen zal doen. Er zijn wel enkele passages over het Messiaanse tijdperk, zoals Jesaja 35, die zeggen dat blinden zullen zien, kreupelen zullen springen, doven zullen horen en stommen zullen spreken, enzovoort, maar er staat niet dat die door de Messias tot stand gebracht zullen worden. Wel wordt gezegd dat dit dingen zijn die zullen plaatsvinden tijdens het Messiaanse tijdperk van het Koninkrijk, en dat kan natuurlijk heel goed impliceren dat de Messias degene zal zijn die die wonderen doet. In elk geval, toen Johannes de Doper vanuit de gevangenis boodschappers naar Jezus stuurde en zei: 'Bent U de Messias of niet?' — dat is ongeveer wat hij zei. Hij zei:

en zei tegen Hem: Bent U het Die komen zou, of verwachten wij een ander?

MATTHEÛS 11:3

Jezus zei:

En Jezus antwoordde en zei tegen hen: Ga heen en bericht Johannes wat u hoort en ziet: blinden worden ziende en kreupelen kunnen lopen; melaatsen worden gereinigd en doven kunnen horen; doden worden opgewekt en aan armen wordt het Evangelie verkondigd; en zalig is hij die aan Mij geen aanstoot neemt.

MATTHEÛS 11:4-6

Hij zinspeelde daarmee eigenlijk op Jesaja 35, dat in het Messiaanse tijdperk dit soort dingen zouden gebeuren. Dus misschien hadden sommige rabbijnen dat soort passages genomen en eruit afgeleid dat de Messias tekenen zou doen, of in elk geval dat er tekenen zouden zijn die het tijdperk van de Messias zouden inluiden. En dus, wanneer de Messias komt, zal Hij dan meer doen dan deze man gedaan heeft? Met andere woorden, ze zeggen: wat meer zoeken we hier eigenlijk nog?

Dat is misschien een goede vraag om mee af te sluiten. De scepticus zou eigenlijk moeten vragen, of zou moeten worden gevraagd: wat zoek je dan precies nog meer? Wat zou er nodig zijn om in Jezus te geloven? Wat zou God moeten doen? Wat zou de

Messias moeten doen? Mensen zeggen weleens: ik geloof niet dat de Bijbel het Woord van God is. Dan zeg ik: maar hoe zit het met al die vervulde profetieën? En dan verzinnen ze daar een excuus voor: we weten niet zeker of dat echt zo gebeurd is. Maar is God dan niet in staat om jou ergens van te overtuigen? Want wat zou jou in vredesnaam meer kunnen overtuigen dat het Woord van God geïnspireerd is, dan dat Hij de toekomst voorzegt en zegt: 'Dit is omdat Ik God ben, dat kan Ik je vertellen.' Dus Hij doet het en het gebeurt. Dan zeg je: nee, ik wil iets meer. Wat wil je dan? Wat wil je meer dan dat? En Jezus staat op uit de dood. Hij heeft twaalf getuigen die van Hem getuigen en die hun getuigenis met hun bloed hebben bezegeld. Ze waren oprecht. En toch zegt iemand: ik denk niet dat we genoeg bewijs hebben. Wat wil je dan? Als het erop aankomt, willen ze eigenlijk gewoon dat Jezus verdwijnt, dat Jezus geen enkele aanspraak maakt op hun leven. Ze zijn er niet op uit om overtuigd te worden. Ze willen niet overtuigd worden. Ze willen niet dat het waar is. Ze willen dat er iets anders waar is. Ze zijn niet blij dat er zoveel bewijs is. Ze hopen dat het bewijs zal verdwijnen. Dit zijn geen mensen die de waarheid zoeken. Dit zijn mensen die hun eigen doel nastreven, en de waarheid staat gewoon in de weg van wat ze met hun leven willen doen.

De vraag is dus: wanneer de Messias komt, zal Hij dan meer tekenen doen dan dit? Goede vraag. Wat zou Hij nog meer kunnen doen? Hij wekte de doden op. Hij liep op het water. Hij genas elke soort ziekte, Hij opende de ogen van blinden. Wat zou jij willen dat iemand doet om je te overtuigen? En toch waren er veel Joden die deze dingen hadden zien gebeuren, en ze waren nog steeds niet overtuigd. Waarom? Omdat ze niet op zoek waren naar beter bewijs, naar betere wonderen. Ze waren niet op zoek naar meer bewijs. Ze waren op zoek naar manieren om het weg te verklaren, zodat het niet waar zou zijn.

22

Licht en duisternis: waarom mensen niet geloven

Dit is wat Jezus zei in Johannes 3:

En dit is het oordeel, dat het licht in de wereld gekomen is, en de mensen hebben de duisternis liefgehad, meer dan het licht, want hun werken waren slecht.

JOHANNES 3:19

Ze waren niet op zoek naar licht. Ze waren niet op zoek naar waarheid. Ze wilden het niet weten. Ze waren niet blij met het feit dat Jezus kwam en het aan hen openbaarde. Jezus zei tegen de Farizeeën:

Jezus zei tegen hen: Als u blind was, zou u geen zonde hebben, maar nu u zegt: Wij zien, zo blijft dan uw zonde.

JOHANNES 9:41

Je hebt niet te weinig licht, je hebt licht in overvloed, en daarom ben je verantwoordelijk. Daarom ben je schuldig, want licht is niet wat je wilt.

Weten of Jezus werkelijk de Messias is of niet, dat was niet wat ze wilden. Ze zeiden niet: nou, we hebben gewoon nog een beetje meer bewijs nodig. Nee, ze hadden het veel liever gezien dat er minder bewijs was dan wat ze hadden, want het bewijs wees in een richting, naar een conclusie die ze niet bereid waren te aanvaarden. En eerlijk gezegd bevinden veel mensen die geen christen zijn zich vandaag precies in diezelfde positie. Ze blijven zeggen: er is niet genoeg bewijs. Buitengewone beweringen vereisen buitengewoon bewijs. Wij hebben buitengewoon bewijs, dat opweegt tegen de buitengewoonheid van de beweringen.

Maar als je hun vraagt: wat zou je nu eigenlijk willen hebben? Ik heb dit aan atheïsten gevraagd in een debat. Ik zei: oké, van alle dingen die God heeft gedaan om Zichzelf aan je bekend te maken, doet geen enkele daarvan iets voor je. Dus wat zou er nodig zijn om God jou te laten overtuigen? En ze zeggen altijd hetzelfde. Laat Hij aan de hemel schrijven: Ik ben God, of laat Hij hier gewoon voor mij verschijnen. En ik zeg: je bent niet eerlijk. Zelfs dan zou je het niet geloven. Je zou zeggen dat het een holografisch beeld is. Je zou zeggen dat het een hallucinatie is. Je zou er elke mogelijke natuurlijke verklaring voor geven. Zoals toen God vanuit de hemel sprak in Johannes 12:

De menigte dan die daar stond en dit hoorde, zei dat er een donderslag geweest was. Anderen zeiden: Een engel heeft tot Hem gesproken.

JOHANNES 12:29

Sommigen waren bereid er een bovennatuurlijke verklaring aan te geven, maar niet God — gewoon een engel. Anderen waren niet eens bereid om er een bovennatuurlijke verklaring aan te geven. Ze horen de stem van God, en zeggen: dat was gewoon donder, gewoon natuurlijk. Er bestaat niets bovennatuurlijks. Dat kan verklaard worden. En mensen zijn vastbesloten in hun ongeloof. Geen hoeveelheid bewijs zal hen overtuigen.

Jezus zei:

Als iemand de wil heeft om Zijn wil te doen, zal hij van dit onderricht weten of het uit God is, of dat Ik vanuit Mijzelf spreek.

JOHANNES 7:17

Het gaat er niet om hoe overtuigd het verstand is geworden. Het gaat erom hoe bereidwillig het hart is om te ontvangen. Want iemand met een bereidwillig hart zal zien dat er meer dan genoeg bewijs is gegeven.

We zullen dit hoofdstuk niet afmaken. We komen er nog op terug.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Johannes 5:18
- Johannes 7:2-5
- Markus 3:20
- Markus 3:21
- Markus 3:31
- Markus 3:32

- Markus 3:33
- Markus 3:34-35
- Handelingen 1:14
- Johannes 7:6
- Johannes 7:7
- Johannes 7:4
- Johannes 7:8
- Johannes 7:43
- Johannes 7:11
- Johannes 7:12
- Deuteronomium 13:1-3
- Johannes 7:13
- Johannes 7:14
- Johannes 7:15
- Johannes 7:16
- Johannes 7:17
- Johannes 7:18
- Johannes 7:19
- Johannes 5:44
- Johannes 5:45-47
- Exodus 20:13
- Johannes 7:20
- Spreuken 28:1
- Johannes 7:25
- Johannes 7:21
- Johannes 7:22-24
- Johannes 7:49
- Handelingen 4:13
- Johannes 7:41
- Johannes 7:52
- Johannes 1:47
- Johannes 7:24
- Mattheüs 7:1
- Mattheüs 12:7
- Mattheüs 11:23-24

- Mattheüs 11:21
- 1 Samuel 16:7
- Johannes 7:42
- Johannes 7:27
- Johannes 7:28
- Johannes 7:30
- Johannes 7:31
- Mattheüs 11:3
- Mattheüs 11:4-6
- Johannes 3:19
- Johannes 9:41
- Johannes 12:29

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.